

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 241-ҳадис

* اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَسْمَعُ كَلَامِي، وَتَرَى مَكَانِي، وَتَعْلَمُ سِرِّي وَعَلَانِيَّتِي لَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِّنْ أَمْرِي،
وَأَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيرُ الْمُسْتَغِيثُ الْمُسْتَجِيرُ الْوَجِلُ الْمُشْفِقُ الْمُقْرُرُ الْمُعْتَرِفُ بِذَنِّي، أَسْأَلُكَ مَسَأَةَ
الْمِسْكِينَ وَأَبْتَهِلُ إِلَيْكَ اِتْهَالَ الْمَذْنِيبِ الدَّلِيلِ، وَأَدْعُوكَ دُعَاءَ الْحَائِفِ الْمُضْطَرِّ مَنْ حَضَعْتَ لَكَ
رَقْبَتُهُ، وَفَاضَتْ لَكَ عَبْرَتُهُ، وَذَلَّ لَكَ حِسْنُهُ، وَرَغَمَ لَكَ أَنْفُهُ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي بِدُعَائِكَ شَقِيقًا، وَكُنْ بِي
رَءُوفًا رَّحِيمًا، يَا حَيْرُ الْمَسْؤُولِينَ، وَيَا حَيْرُ الْمُعْطَيِّنِ.

(رواه الطبراني عن ابن عباس)

Ё Аллоҳ, Сен сўзларимни эшитасан, маконимни кўрасан, сиррий ва ошкора нарсаларимни биласан. Мен бечора, камбағал, ёрдамга эҳтиёжли, паноҳга муҳтоҷ, ғамга ботган, мушфиқ ва гуноҳларини эътироф қилган кишиман. Сендан мискинлар сўрагандек сўраб, гуноҳкор ва хўрланганлар илтижо қилгани каби ёлвораман. Сенга қўрқувчи, мажбур бўлган, гардани Сенга эгилган, кўз ёши Сен учун оққан, жисми Сен учун хўрланган, бурни Сен учун ишқаланган киши сифатида дуо қиласман. Ё Аллоҳ, Сенга қилган дуойим сабабли мени бадбахт қилмагин. Менга меҳрибон, раҳмли бўлгин, ё сўралгувчиларнинг яхшиси ва берувчиларнинг яхшиси!

Ибн Аббос (розияллоҳу анҳумо)дан. Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

